

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 13/04/2026.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 399: Không có niệm ác thì thật tự tại

Nếu trong tâm không khởi ác niệm bao gồm cả niệm tư lợi, tư dục, tư tình thì chúng ta sẽ tự tại, sẽ an vui. Phật Bồ Tát mỗi niệm đều vì chúng sanh mà lo nghĩ còn chúng sanh mỗi niệm đều vì ta, vì cái của ta mà lo nghĩ. Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta may mắn gặp được pháp môn Tịnh Độ nên chính mình, một mặt chuyên niệm A Di Đà Phật, một mặt khác cần phải tận tâm tận lực đem pháp môn Tịnh Độ giới thiệu cho người khác. Đây là con đường duy nhất để chúng ta báo ân đức của Phật”***.

Chúng ta hiểu điều này một cách nông cạn, chúng ta đem câu A Di Đà Phật, đem hình tượng Phật dán khắp mọi nơi và cho rằng đó là đang tận lực đề xướng Tịnh Độ. Việc làm này là phạm pháp. Bản thân tôi, ai cũng biết tôi là người niệm Phật, ai cũng biết ông Vọng Tây chỉ phiên dịch đĩa Hòa Thượng Tịnh Không, cả đời đều chỉ giảng về Tịnh Độ. Ngày hôm qua, tại Lễ Tri ân Cha Mẹ và Vợ chồng, bản thân tôi ăn mặc không thể hiện mình là một cư sĩ tại gia. Vậy mà, mọi người thậm chí gặp tôi đều chấp tay niệm ***“A Di Đà Phật”***. Vậy thì đây chẳng phải là chúng ta đang rao truyền Tịnh Độ, thúc đẩy Tịnh Độ một cách mạnh mẽ hay sao? Nhiều người nghĩ rằng đi đến đâu cũng bảo người khác niệm Phật nhưng bản thân không niệm Phật, chỉ niệm danh lợi. Họ niệm đủ thứ mà niệm Phật thì không.

Chúng ta phải hiểu rằng tận tâm tận lực đem pháp môn niệm Phật giới thiệu cho người chính là bản thân mình phải làm ra hình tượng của người niệm Phật. Đây mới là sự ảnh hưởng tuyệt đối. Một người chồng đã tin lời nói của tôi và bắt đầu đi tạo phước. Một mặt người chồng này đi làm kiếm tiền nuôi gia đình, phụ giúp Cha Mẹ và trả nợ, một mặt làm việc thiện, thường xuyên lên Sơn Tây cuốc đất, trồng rau, làm đậu phụ và vào mùa hè thì đi giúp các trại hè. Kết quả là sau 4 năm, anh đã xin lỗi được người vợ của mình, đã chứng minh được sự thật tâm quay đầu trước vợ con và gia đình. Nếu không có lễ tri ân hôm qua thì không thể hàn gắn được gia đình này. Tôi còn biết có nhiều gia đình, nhờ cơ duyên lễ tri ân

mà gia đình được tốt đẹp. Đây chính là chúng ta đang mang pháp môn Tịnh Độ giới thiệu cho người. Ai cũng biết tôi là Vọng Tây chuyên giảng về Tịnh Độ. Tôi không nhắc đến một câu “***A Di Đà Phật***” nào nhưng hễ ai gặp tôi cũng chào “***A Di Đà Phật***”.

Vậy mà người ta lại bảo tôi là xen tạp. Chúng ta nghĩ mà xem, hàn gắn được một gia đình tan vỡ, vậy chúng ta độ được bao nhiêu người? Ngoài hai vợ chồng, con các con, còn cha mẹ đôi bên, anh chị em và dòng họ. Cho dù tôi không bảo họ niệm Phật, học Phật nhưng tất cả gia đình họ gặp tôi, chắc chắn sẽ nhìn tôi với tâm tri ân. Từ đó, họ sẽ tìm cách học Phật, niệm Phật. Vì sao? Vì người thầy này là người học Phật, niệm Phật. Chỉ có người học Phật mới làm những việc mà thế gian gọi là “*quá rảnh*” như thế. Máy chục năm qua, mọi người nói tôi là người xen tạp, vậy có oan không? Chúng ta hãy đặt một câu hỏi xem chúng ta tổ chức bao nhiêu pháp hội niệm Phật để có thể hàn gắn được những gia đình sắp tan vỡ đó? Với sức niệm Phật đầy vọng niệm như chúng sanh thời hiện đại này thì chắc chắn khó lòng xoay chiều những tâm hồn đầy đau thương, đầy sân hận đó được.

Chúng ta giới thiệu về pháp môn niệm Phật bằng cách đi đến đâu cũng khuyên người niệm Phật nhưng trong xã hội có mấy người niệm Phật? Nếu mọi người niệm Phật tốt thì Tịnh Độ phải rạng rỡ, tuy nhiên, người niệm Phật ngay nay, niệm Phật nhếch nhác, hành động việc làm thì tham lam nên làm cho mọi người mất niềm tin. Trong xã hội này, giáo dục thân giáo là quan trọng còn nói cho tràn miệng thì chẳng ích gì. Trong buổi lễ tri ân hôm qua, tôi nói rất ngắn. Tương lai, thì chỉ có làm mà không nói. Nói cho nhiều thì chỉ giống như nước đổ lá khoai mà thôi. Buổi lễ hôm qua rất hoành tráng, các thầy cô làm việc từ tâm hồn chứ không phải trên hình thức nên đã cảm đến tâm của mọi người. Về tổng thể, buổi lễ đã phá vỡ mọi kỷ lục. Hôm qua, nhiều cha mẹ ngại không lên sân khấu thì các con của họ đã quỳ lạy và sám hối ngay tại chỗ cha mẹ ngồi. Đây thật sự đúng là một lễ hội tri ân. Chúng ta xem mình có thể hồi hướng công đức này để báo ân Phật, để trang nghiêm Tịnh Độ không?

Tiền của và công sức dành cho buổi lễ hội quả thật không nhỏ. Nếu không phải là những người thật tâm vì chúng sanh thì chẳng ai làm đâu. Điều đặc biệt là hầu như không ai biết chi phí là bao nhiêu, chỉ có một đến hai người biết. Đây là điều đáng để những người học Phật suy ngẫm. Đúng như lời Hòa Thượng dạy:

“Việc tốt cần làm nên làm, không công không đức”. Những năm trước, những người con bất hiếu vô nghì tham dự tri ân, đã sám hối trong niềm hối hận tột độ vì đã làm cha mẹ khổ đau. Nhưng năm nay, có một sắc thái mới là những người con sám hối cha mẹ trong niềm vui, với lòng thành chân thật nhất. Điều này cho thấy chúng ta đã góp phần vào công cuộc giáo dục, trong vô hình đã làm ảnh hưởng đến đại chúng rộng lớn.

Lời dạy của Hòa Thượng trong nhiều năm qua tôi đã hiểu và đã làm theo. Nếu chúng ta y Kinh giảng nghĩa, tam thể Phật oan. Chúng ta vừa nghe nói rằng phải đem pháp môn Tịnh Độ phát dương quang đại, thế là, chỗ nào len lén dán được chữ “**A Di Đà Phật**” thì dán mà cứ tưởng đó là cách phát huy Tịnh Độ. Nhiều năm qua, mọi người thấy tôi năm nào cũng tổ chức Lễ Tri Ân Cha Mẹ, Lễ Tri Ân Nhà giáo. Tôi chưa bao giờ nói một câu “**A Di Đà Phật**”, đặc biệt là ở Sơn Tây vậy mà, những người niệm Phật lâu năm ở đó, cứ gặp tôi đều chào tôi bằng câu “**A Di Đà Phật**” từ xa. Người ta nhắc đến Hòa Thượng Tịnh Không là người ta cũng nhắc đến Vọng Tây Cư sĩ. Cho nên muốn phát dương quang đại Phật pháp thì phải làm ra hình tượng của một người học Phật. Muốn phát dương quang đại Tịnh Độ thì phải làm ra hình tượng một người niệm Phật.

Tôi nghĩ cũng may là tôi còn sống đến giờ nên đủ thời gian làm những việc khiến người ta tin. Nói theo Hòa Thượng, thì tôi biết rõ vì sao mình còn sống, đó là vì sứ mạng. Chúng ta là người học Phật thì phải làm chúng sanh bớt đau khổ. “*Chúng sanh vô biên thế nguyện độ*”, vậy phải làm cách nào để độ chúng sanh thời hiện đại này? Tôi, hôm qua, tiếp một gia đình và đưa con nhỏ nhìn thấy tôi viết chữ Hán, bé nói bé không hiểu tôi viết chữ gì. Tôi nói với bé: “*Con mới học con nhìn chưa được, sau này con học giỏi con sẽ nhìn ra. Con viết chưa được là vì con chưa nhìn thấy thầy viết. Sau lần này rồi, con thấy thầy viết rồi, con về nhà, con sẽ học tập và sẽ viết được*”. Đây cũng chính là độ chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “**Phật độ chúng ta. Ta làm cách gì để báo đáp ân đức của Phật? Việc duy nhất có thể báo ân Phật đó là đem pháp môn giới thiệu cho chúng sanh, khuyến tấn hết thảy mọi người đều niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ.**” Tại Lễ Tri Ân hôm qua, trong 10 người thì ít nhất có 8 người biết tôi là người học Phật, ăn chay, niệm Phật. Đây là cách chúng ta giới thiệu Tịnh Độ, giới thiệu Phật pháp cho mọi người, xây dựng niềm tin cho người một cách chắc chắn nhất.

Mọi người đến Lễ Tri ân đều không tốn kém nhưng đều mang về niềm vui. Họ cũng thấy chúng ta đầu tư cho một lễ hội cả sức người và sức của. Năm vừa rồi tôi chỉ tổ chức ở hai địa phương, không phải vì tôi sợ tốn mà vì lòng người không xem trọng. Cho nên chỉ có những người nào thấy việc tri ân là cần thiết thì họ sẽ tìm đến. Những năm tới, lòng người mong muốn được nói lời tri ân với cha mẹ nhiều hơn thì chúng ta sẽ tiếp tục mở rộng hơn. Mong muốn của tôi trước đây là mỗi tỉnh thành đều có lễ hội tri ân để những người con được thể hiện tâm hiếu trước cha mẹ và người thân.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta phải thị hiện giống như Phật (tức là dùng phương tiện khéo léo nhất để chúng sanh có thể tiếp nhận, để chính họ chân thật hạnh phúc, an vui). Cách làm của chúng ta như vậy mới chân thật báo ân đức của Phật. Cho nên, tôi thường nói hình tượng của chúng ta rất là quan trọng, mọi lúc mọi nơi đều phải chú ý đến hình tượng (chính là sự biểu hiện bên ngoài) của người niệm Phật, học Phật. Công phu của bạn nhiều hay ít hoặc có công phu hay không đều ở trên hình tượng của bạn.***

“Người xưa nói: ‘Trong nội tâm có tu dưỡng thì sẽ hiện ra hình tướng bên ngoài’. Những năm gần đây, tôi đề xướng: ‘Học vi nhân sư - hành vi thế phạm’ – Học là để làm thầy người và làm là để làm ra mô phạm, biểu pháp cho người. Thậm chí, tôi còn vin vào một câu: ‘Ngôn ngữ được nói ra phải làm chuẩn mực phép tắc cho người’. Cho nên chúng ta không được nói một cách tùy tiện, nói tương ưng với làm, làm tương ưng với nói chính là cách làm ra tấm gương tốt nhất cho đại chúng xã hội. Miệng nhất định không có lời nói ác, tâm nhất định không có ác niệm. Hành vi đoan trang chánh trực.”

Đây chính là hành vi của một người tích cực xiển dương Phật pháp, xiển dương Tịnh Độ. Mọi người bên ngoài nhìn vào sẽ thấy rằng chỉ có những người học Phật, niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ mới có thể làm những việc vô tư vô cầu, hy sinh phụng hiến như vậy. Hòa Thượng khuyên chúng ta: ***“Ngôn ngữ phải chuẩn mực để làm gương cho người khác”***. Với tâm cảnh thế này, chắc chắn chúng ta sẽ tự tại, sẽ an vui. Cho nên bài học hôm nay, Hòa Thượng khẳng định: ***“Không có ác niệm thì thật tự tại”***./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!